

482. Megy a Pásztor

Megy a Pász - tor se - lyem - fü - ves,
Ju - ha va - gyok, kö - ve - tem a

tar - ka ré - ten át. Kél a haj - nal
Pász - tor láb - nyo - mát. Dal - ba kezd a

fé - nye már, min - den éb - red,
sok ma - dár, szép az é - let,

Har - mat - csep - pek csil - log - nak a
Szép az é - let Jé - zus mel - lett,

kis fű - szá - la - kon.
Ő a pász - to - rom.

2. Megy a Pásztor sötét völgyön, pusztaságon át. Juha vagyok, követem a Pásztor lábnyomát. Míg a Pásztor elöl jár, nincs mit félek, Nem ijeszt a nagy sötétség, hogyha Ő velem. Jézus az én Pásztorom, baj nem érhet, Miért lenne szívem mélyén gond és félelem?

3. Megy a Pásztor hazafelé a gyöngykapun át. Juha vagyok, követem a Pásztor lábnyomát. Tárul már a gyöngykapu, Jézus nyája A mennyei arany-hímes rétre hazaért. Bárányait szüntelen hívja Jézus, Hiszen vérét hullatta a szegény juhokért.